

m most

Číslo 4/XVI

duben 2009

Proti dobrovolnému daru

Nedziela Palmowa przygotowuje do Wielkiej Nocy

Nedziela Palmowa (zwana Kwietną lub Wierzbną) rozpoczyna okres bezpośredniego przygotowania do Wielkanocy. Okres ten pełny jest wyciszenia, skupienia i przeżywania męki i śmierci Chrystusa. Nedziela Palmowa, która rozpoczyna Wielki Tydzień, jest świętem ruchomym w kalendarzu chrześcijańskim i przypada na siedem dni przed Wielkanocą. Według obrzędów katolickich, tego dnia wierni przynoszą do kościoła do poświęcenia palemki, symbolizujące nie tylko męczeństwo Chrystusa, ale także odradzające się życie. Nedziela Palmowa obchodzona jest na naszych terenach od średniowiecza. Nazwa tego dnia pochodzi od wprowadzonego w XI wieku zwyczaju święcenia palm.

Nedziela Palmowa jest obchodzona na pamiątkę triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy. Liturgia Niedzieli Palmowej jest rozpięta między dwoma momentami: radosną procesją z palmami oraz czytaniem - jako Ewangelii - Męki Pańskiej według jednego z trzech Ewangelistów: Mateusza, Marka lub Łukasza, bo Mękę Pańską wg św. Jana czyta się podczas liturgii Wielkiego Piątku. W ten sposób Kościół podkreśla, że triumf Chrystusa i Jego ofiara są ze sobą nierozdzielnie związane.

Liturgia wspomina w tym dniu uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy, bezpośrednio poprzedzający Jego Mękę i Śmierć na Krzyżu. Witające go tłumy rzucały na drogę płaszcze oraz gałązki, wołając: "Hosanna Synowi Dawidowemu". O uroczystym wjeździe Jezusa do Jerozolimy piszą wszyscy czterej Ewangelieści. Samo to świadczy, jak wielką rangę przywiązują ewangelieści do tego wydarzenia z życia Jezusa Chrystusa.

Bardziej uroczyste niż zwykle rozpoczęcie Eucharystii ma swoją

wielowiekową historię. W Jerozolimie już w IV wieku patriarcha otoczony radującymi się tłumami wjeżdżał na oślicy z Góry Oliwnej do miasta. Zwyczaj ten stał się powszechną praktyką na Zachodzie w V i VI wieku.

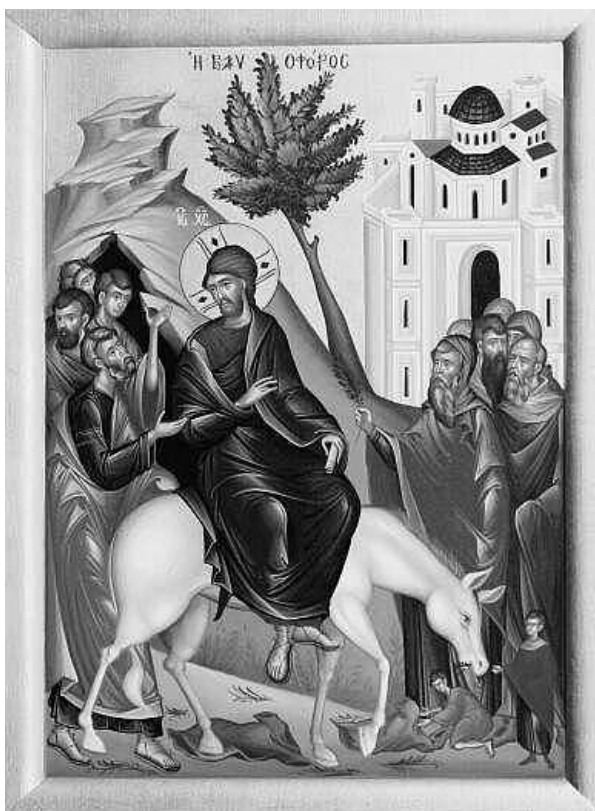
Zwyczaj poświęcenia palm wprowadzono do liturgii dopiero w XI wieku. Aż do reformy Kościoła katolickiego z 1955 roku istniał zwyczaj, że celebrans wychodził w Nedzielę Palmową przed kościół, a bramę świątyni zamykało. Kapłan uderzał w nią krzyżem trzykrotnie, wtedy dopiero brama otwierała się i kapłan z uczestnikami procesji wstępował do wnętrza kościoła, aby odprawić mszę świętą. Symbol ten miał wiernym przypominać, że zamknięte niebo zostało nam otworzone dzięki zasłudze krzyżowej śmierci Chrystusa.

Obecnie kapłan w Nedzielę Palmową nie przywdziewa szat pokutnych, fioletowych, jak to było w zwyczaju, ale czerwone. Procesja zaś ma charakter triumfalny. Chrystus wkroczył do świętego miasta jako jego Król i Pan, odbiera spontaniczny hołd od mieszkańców Jerozolimy. Przez to Kościół chce podkreślić, że kiedy Chrystus za kilka dni podejmie się tak okrutnej śmierci, to jednak nigdy nie pozabawi się swojego majestatu królewskiego i prawa do panowania. Przez mękę zaś swoją i śmierć to prawo jedynie umocni. Godność królewską Chrystusa akcentują antyfony i pieśni, które śpiewa się w czasie rozdawania palm i procesji.

W XI wieku pojawił się zwyczaj święcenia palm. Wierni przechowują je przez cały rok, aby w następnym roku mogły zostać spalone na popiół, którym są posypywane głowy w Środę Popielcową.

Nedziela Palmowa nosiła także nazwę Niedzieli Kwietnej, bo zwykle przypada w kwietniu, kiedy to pokazują się pierwsze kwiaty. W Nedzielę Palmową po sumie odbywały się w kościołach przedstawienia pasyjne. W dawnych czasach istniały zreszenia aktorów-amatorów, którzy w roli Chrystusa, Kajfasza, Pilata i Judasza chodzili po miastach i wioskach i odtwarzali misterium męki Pańskiej. Najlepiej i najwystawniej organizowały ten rodzaj przedstawienia klasztory.

Palmy u nas zastępują często gałązki wierzbowe z baziami. Po ich poświęceniu zatyka się je za krzyże i obrazy, by strzegły domy od nieszczęść i zapewniały błogosławieństwo Boże. Wtykano także palmy na pola, aby Pan Bóg strzegł zasiewów i plonów przed gradem, suszą i nadmiernym deszczem.

Spotkanie Sympatyków Radio Maryja na temat ludzkiego cierpienia

„Uwierz mi, mówi Pan, twoje życie może być pożyteczne, jeśli zgodzisz się trwać wśród mroków wieczoru i nadchodzącej nocy.

Razem z cierpieniami starych i samotnych ofiaruj twoje cierpienia, samotność i niemoc, połącz je z moją samotnością i niemocą Wielkiego Piątku. Tak będziemy razem, ty i Ja, zbawiać ten świat.”

o. M. Bednarz, Skarbnica modlitw

W sobotę 21 marca 2009 odbyło się spotkanie Sympatyków Radio Maryja. Ponieważ Wielki Post to taki okres, kiedy bardzo blisko do zrozumienia ludzkiego cierpienia, do znalezienia motywacji do czynienia dobra oraz otwarcia się wobec cierpienia, dlatego więc zaprosiliśmy na nasze spotkanie p. mgr Stanisławę Gazur ThDr z wykładem na temat „Tajemnica ludzkiego cierpienia”. Nasza wykładowczyni sama na sobie poznała Boże działanie. W 33 roku swego życia, pracując na poczcie, została zaproszona na rekolekcje do Częstochowy. Tam słuchając wykładu księdza zapragnęła rozpocząć studia. Wysłała zgłoszenie do ks. Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego im. Jana Pawła II w Lublinie i po otrzymaniu szybkiej, pozytywnej odpowiedzi rozpoczęła w 1990 roku studia na wydziale teologicznym w Lublinie, które pomyślnie zakończyła, otrzymując tytuł doktora z teologii moralnej. Dziś pracuje w urzędzie parafialnym w Jabłonkowie i jest katechetką w Mostach i Piosecznej. Jakie niezbadane są zamiary Boga względem każdego z nas. Tylko trzeba się wsłuchać w Jego wolę, przyjąć ją i realizować.

Ludzie, którzy są dotknięci cierpieniem często stawiają pytania, dlaczego to właśnie nas spotkało. Pani Gazura w swoim wykładzie starała się, byśmy razem z nią zastanowili się nad tajemnicą ludzkiego cierpienia:

„...Dzisiejsza cywilizacja walczy z cierpieniem i ucieka od niego za wszelką cenę. Najbardziej chore przejawy naszej cywilizacji są wyrazem ucieczki od trudu życia i od cierpienia. Kiedy człowiek odrzuca więź z Bogiem, wtedy cierpienie staje się jego największym wrogiem – większym nieraz od śmierci. Chrześcijanin nie może uważać cierpienia za coś najgorszego w jego życiu. Przecież widzimy, że przez nie może być człowiek bliżej Jezusa. Jezus nigdy nie odrzucił uciśnionych ucieka-

jących się do Niego. Jakkolwiek by było, choćby Bóg nie dawał pociechy i pozwalał, aby cierpienie się nie zmniejszało, trzeba Mu nadal ufać. On sam wie najlepiej, co stanowi prawdziwe dobro człowieka....Bł. Matka Teresa powiada: „Jest dużo cierpienia na świecie – naprawdę dużo. Konkretnie cierpienia to głód, bezdomność, różnego rodzaju choroby. Ja jednak uważam, że największym cierpieniem jest nasza samotność – to, że nie czujemy się kochani, nie mamy nikogo bliskiego...”

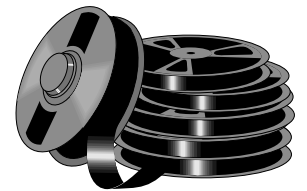
...To jedno z najtrudniejszych zadań na naszych życiowych drogach – nie zwątpić w miłość Bożą do nas. Nie zrezygnować z budowania własnego życia na fundamencie miłości. Tylko miłość może nadać sens cierpieniu, tylko miłość może nadać sens ofierze...Niepowtarzalną szansę w przyjęciu i przeżywaniu cierpienia można odkryć na modlitwie. To właśnie modlitwa jest sposobem na wyjście z samotności, która jest największym niebezpieczeństwem podszerego wieku. Łącząc nas z Bogiem, wiąże nas z innymi. Jest bowiem siłą, o którą prosimy i którą dajemy jedni drugim. Możemy odczuć, że ktoś się za nas modli. Jest więc siłą tajemniczą, lecz skuteczną, bo pomoże cierpiącemu do uzyskania pogody ducha. Jest także tajemnicą radości i młodości ducha, do której mimo wieku wciąż jesteśmy wzywani, by starzeć się pięknie, odzyskując młodość serca...

...Dlatego warto sobie uprzytomnić swoje niezastapione miejsce. Jeśli ma się sporo lat, to także okazja ku temu, żeby wyrażać swoją wdzięczność Bogu – gdyż jest to znak bożego błogosławieństwa.

A jednocześnie można pokazywać swoją radością z życia, że jest się człowiekiem coraz bardziej młodszym względem wieczności, a tej szansy nam nie wolno zmarnować, gdyż mamy zapewnienie: „...ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało...”

Nawet w największym cierpieniu nie trzeba postrzegać siebie jako najcięższy przypadek pod słońcem. Zawsze są jacyś inni, którzy cierpią jeszcze bardziej od nas. Zawsze znajdują się tacy, którzy nam pomogą. Nie wolno zasklepić się w swoim cierpieniu albo być pełni żalu i pretensji do całego świata. Jan Paweł II w liście o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia wskazywał, że cierpienie jest po to, aby pobudzało miłość, rodziło uczynki miłosierdzia wobec bliźniego i budowało cywilizację miłości. Bóg daje w cierpieniu dobrych ludzi, których pomocna obecność w bólu, chorobie i cierpieniu jest cicha, jakby nieobecna, ale przez to bardzo ważna i niezbędna. Może i na naszą pomoc czekają cierpiący i samotni?

Irena Szymonikowa

POZVÁNKA DO KINA

Městské kino Kosmos Třinec Vás zve na filmové představení režiséra Víta Janečka

IVETKA A HORA.

Film můžete shlédnout v pátek 24.04.2009 v 9.00 hodin (vstupné 30,- Kč); v sobotu 25.04.2009 a neděli 26.04.2009 vždy v 16.00 hodin (vstupné 60,- Kč).

O filmu: Dokumentární film o spirituální zkušenosti jedné dívky na slovenské hoře Zvir. Dne 5. srpna 1990 odpoledne si tři děti ve věku 10, 11 a 7 let – Ivetka, Katka a její bratr Mitko hráli na mýtině na hoře Zvir, na Lubovnianské vrchovině na severovýchodním Slovensku. Z okolního lesa se najednou začaly ozývat podivné zvuky, které se blížily. Děti se schovaly v blízkém seníku, ale zvuky neustávaly, naopak byly čím dál blíže, aniž bylo cokoli vidět. Strach dětí se stupňoval. Napadlo je modlit se a modlili se „Mária, Matka naša, skryj nás pod svoj plášť...“. Najednou všechno ustalo a na lavičce v seníku seděla Panna Maria, viděly ji obě dívky. Doprovodila děti do vesnice. Rodiče jim vše rozmlouvali, vrátili se s dívkami zpět na místo a ony se s Marií opět setkaly. Začaly se sem vracet, postupně za přítomnosti mnoha poutníků, po nějakém čase se k místu přihlásila i církev. Vidění se opakovala každý měsíc až do 6. srpna 1995, místo navštívilo statisíce lidí. Hora Zvir byla prohlášena za poutní místo.

První list apoštola Pavla do Thessalonik (Soluně)

Pavel, Silas a Timotej (a Lukáš - autor Skutků apoštolů) přešli asi r. 50 z Malé Asie do Makedonie. Tam navštívili nejprve Filipy, kde „přestáli utrpení a urážky“ (1 Sol 2,2). Odtud se vydali dále na západ po hlavní římské obchodní cestě *Via Egnatia* a po asi 150 km přišli do Soluně. Tam hlásali evangelium ne jako „pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevy moci, činností Ducha svatého a hlubokým přesvědčením“ (1 Sol 1,5). Nevíme, jak dlouho Pavel v Soluni pobýval. Skutky apoštolů 17,2 mluví o třech po sobě následujících kázáních v synagóze o šabatu. Potom Pavel žil v domě bohobojného žida Jásona (17,5-9).

Soluň (*Thessaloniké*) založil Kassandros, generál a švagr Alexandra Velikého, r. 315 př. Kr. a pojmenoval ji na počest své manželky a nevlastní Alexandrovny sestry. Po bitvě u Pydny (168 př. Kr.) rozdělili Římané Makedonii do čtyř okrsků a Soluň se stala hlavním městem římské provincie Makedonie. Po bitvě u Filip (42 př. Kr.) z ní Antonius a Octavianus učinili „svobodné město“ s vlastní samosprávou. Její radu volilo lidové shromáždění a řídil ji městský prefekt.

Soluň měla také židovskou komunitu, byly tu však četné pohanské kultury, což svědčí o smíšené populaci. Z Pavlova listu, adresovaného těm, kteří „se od model obrátili k Bohu“ (1,9), plyne, že byli pohané a že se živil převážně manuální prací (4,1). To nevyvrací informaci ze Sk 17,4, že Pavel kázal nejprve v synagóze - i tam mohl přitáhnout některé pohany, „bohobojné“ tj. pohany, kteří převzali židovskou víru v jednoho Boha, četli Starý zákon, zachovávali Desatero a dodržovali mravní a rituální předpisy, avšak nepřistoupili plně k židovství jako tzv. proselyté. Mezi těmito „bohobojnými“ bylo i mnoho žen ze vznešených kruhů města, proto byla židovská obec v Soluni ve velké vážnosti. Rovněž Pavlovo řemeslo jej mohlo přivést do blízkosti pohanů, kteří se živil podobně. V 1 Sol 2,2 Pavel mluví o „těžkém zápase“ v Soluni. Zřejmě se jedná o epizodu ve Sk 17,5-10, která skončila nuceným útekem Pavla a Sily z města. Takový náhlý odchod od nedokončené práce vysvětluje, proč se Pavel po krátké době na soluňské křesťany obrací

listem (1 Sol 2,17). A když přes silnou touhu se k nim vrátit mu to je znemožněno (2,18), posílá Timoteje z Athén zpět do Soluně, aby křesťany uchránil před zvkláním v těžkostech (3,2-5) a v utrpení, způsobeném jejich „krajany“ (2,14-15).

Tento list apoštol Pavel napsal (nadiktoval) asi kolem roku 50. Timoteus jej pak přinesl do Soluně, kde byl čten při bohoslužbách. Tón listu ve srovnání s pozdějšími listy je něžný a otcovský. Pro pochopení struktury Pavlových listů je důležité vědět, že jsou psány v tehdejšímu stylu, že jej pouze „pokřesťanštuje“. Antický dopis začíná pojmenováním odesilatele v první osobě a adresátů ve třetí osobě. Pak následuje pozdrav: „Budte zdraví!“ Dopis bývá často uzavřen vlastnoručně napsaným pozdravem a přáním. Psaní bylo tehdy technicky obtížnou věcí, proto byly dopisy většinou diktovány písařům. Pavel upravil antický styl psaní dopisu tím, že změnil počáteční pozdrav poukazem na vztah odesilatele a adresáta k Bohu, Otcí a Ježíši Kristu, Pánu, a tím že změnil pozdrav v požehnání; vlastní dopis také započal díkem Bohu a uzavřel požehnáním. Že církevní obec byla složena především z pohankřestanů, dosvědčuje i téma smilstva a modlářství na začátku 4. kapitoly. V židovské společnosti, v níž jsou členové od nejútlejšího věku vedeni k poslušnosti Zákonu, se tyto problémy ve větší míře nevyskytovaly na rozdíl od pohanské společnosti. V ní sexuální vztahy byly určeny především touhou po rozkoši a vyžití. Pohanští moralisté stanovili sice jisté meze, nikdy však nemluvili s takovou autoritou, s jakou se o těchto věcech hovořilo v židovstvu: „Tak praví Pán Hospodin!“. Mezi pohany neexistovalo nic podobného jako vzájemná solidarita, která u Židů byla vypěstována jejich vážným chápáním rodiny a loajalitou k izraelskému království.

Obsah dopisu je dvojitý. Je jím především vyjádřena chvála za stálost a věrnost bratřím v Soluni, i v době pronásledování od Židů; potom se Pavel snaží napravit některé bludy a nedorozumění, které během času v soluňské církvi vyrostly. Hlavní věroučné téma se týká druhého příchodu Ježíše Krista. Učení o příchodu Páně nebylo pro Soluňské žádnou novotou. Pavel připomněl, že jim o něm pověděl, když byl s nimi. Dozajista o tom znal mnoho, neboť napsal: „Toto zajisté vám říkáme slovy Páně...“ (1 Sol 4,15n). Užíval obdobného přirovnání o zloději v noci (5, 4), jakého použil i Pán Ježíš (Mt 24, 43; Lk 12, 39-40). První část diskuse o proměnění žijících a vzkříšení mrtvých (1 Sol 4, 13-18) byla zřejmě vzbuzena obavou Soluňských o ty, kteří z nich již zemřeli. Věřili, že Pán Ježíš přijde, co se však stane s těmi, kteří zemřeli před jeho příchodem? Druhá část diskuse byla vyprovokována touhou vědět, kdy se Kristus vrátí na Zem. Pavel na tuto otázku neodpovídá nijakou spekulativní kalku-

laci, ale duchovním napomenutím. Zůstanou-li bratři věrní a bdělí, budou-li trpělivě očekávat Kristův příchod, budou zachráněni před Božím hněvem a nemusí se ničeho bát.

Setkání nad tímto listem bude v pátek 24. dubna. Kdo má, nechť si s sebou vezme bibli. Srdečně zve kaplan.

* * *

Misijní koláč 2009

Sobota 21. března, 7 hodin ráno. Je nachystáno asi 30 kg mouky, 15 kg cukru, 18 kg tvarohu, 6 kg máku, 4,5 l rumu, 10 kg marmelády a spousta dalších ingrediencí, aby se přeměnily pod šikovnými rukama ochotných děvčat v počtu deseti na koláče a koláčky, které se budou rozdávat před kostelem v rámci akce „Misijní koláč“. Zároveň se surovinami na koláče jsou připraveny linecké tyčinky z 10 kg mouky a trubičky z 8 kg těsta, aby byly naplněny, nazdobeny a uloženy do krabic. Za ty roky je z nás už sehraný tým, takže si rozdělujeme práci, každý ví, co má dělat a práce nám jde opravdu od ruky. Odpoledne v 15.00 hod. jsme hotovi, jsou napečeny koláče z 20 kg mouky, jsou naplněny „sněhem“ všechny trubičky a ozdobeny všechny linecké tyčinky. Všechno je nabaleno do krabic a v 17.30 hod. máme celý prostor, kde jsme pekli, uklizený. Odvážíme dobroty na faru, kde jsou už další sladkosti, které napekly další ochotné kuchařky (možná i kuchaři). Máme toho opravdu „dost“, takže se těšíme do „hajan“, zítra nás čeká rozdávání koláčů. Ráno v 6.00 hod. jsme opět na faře a začínáme chystat koláče a dobroty do krabic. Po každé mši svaté se před kostelem všechno rozdává za dobrovolný finanční dar. Máme pouze jednu starost, abychom vzhledem k finanční krizi vybrali dost peněz na našich 5 adoptovaných dětí – 3 z Ugandy (Andrewa, Alexe a Brendu) a 2 z Ukrajiny (Michaila a Nadiju). V poledne po prvním spočítání už víme, že naše adoptované děti budou moci opět další rok chodit do školy....sbírka je završena po večerní mši svaté, to již známe konečný výtěžek a ten je letos opravdu rekordní za těch 9 let, je to 55 295,- Kč. Je vidět, že finanční krize je naprosto bezmocná vůči otevřeným srdcím, která chtějí a jsou ochotna pomoci druhým.

Jménem organizátorů děkuji sponzorům, všem, kdo pomáhali při pečení, rozdávání, všem kdo poskytli jakýkoliv finanční dar nebo pamatovali na nás v modlitbách. Největší díky patří Pánu Bohu za požehnání při práci a za krásné počasí, které nám dopřál po celou neděli. Úspěch této akce je úspěchem nás všech a my se už těšíme na další, už 10. ročník naší společné akce Misijní koláč.

(v příštím čísle vám přineseme informace o našich adoptovaných dětech)

Za organizátory akce Pavla Golasowská

Nad dotazy čtenářů: Svědci Jehovovi

Otázka: *Kdo jsou Svědci Jehovovi a jak se před jejich učením máme chránit?*

Jsou to milí, upravení lidé, kteří se na vás usmívají, rádi si s vámi popovídají a mají pro vás vždy dárek: Strážnou věž. Tak to vypadá na první pohled, avšak skutečnost je zcela jiná.

Pokud se tito lidé dají s vámi na ulici do hovoru, vězte, že to nečiní z lásky k vám, nebo, že jim jde o vaše dobro. Běží jim totiž služební čas. Vykonávají právě tzv. polní službu, která je podmínkou, aby přežili světovou atomovou válku - Armagedon. K jejich záchraně nestačí být pouhým členem organizace, ale každý svědek musí strávit i několik hodin šířením učení, navštěvováním lidí, rozdáváním Strážné věže. Mají tedy dobrý důvod, proč se s vámi bavit. Dalším velkým omylem je, když si myslíme, že s nimi vedeme dialog - rozhovor. Oni s vámi vedou monolog. Proč si odvažují tvrdit tato ostrá slova? Vede mě k tomu příručka, kterou se její členové řídí: *Rozmlouvat z Písma*. Tato kniha je návodem, jak odpovídat na jednotlivé otázky, zároveň jsou dány různé varianty odpovědí. Svědci Jehovovi se učí tyto otázky a odpovědi, a pak je aplikují na svých obětech, totiž na nás, potenciálních členech jejich organizace.

Ještě bych se vrátil k samotnému názvu: Svědci Jehovovi. Pro tyto lidi je bezpodmínečně nutné nazývat Boha omylem vzniklým jménem „Jehova“. Když se budeme modlit Otče, Bože, apod., Bůh vás podle nich neslyší, protože Boha neoslovujeme správným jménem. O správné čtení Božího jména JHWH se pokoušeli biblisté v 19. století a jedno z možných čtení, bylo i „Jehova“, které se pak zavrhl jako mylné. Nyní používáme čtení „Jahve“, které nejlépe odpovídá danému výrazu.

Organizaci založil v roce 1870 mladý, osmnáctiletý muž Charles Russel. Od roku 1908, kdy se přestěhoval do Brooklynu v New Yorku, je toto místo „jediným kanálem, kterým protéká biblická pravda k lidem“. Pravda se vylévá z centrály skrze časopis *Strážní věž*, který je překládán do mnoha jazyků a distribuován do celého světa. Svědkové jej pak čtou na svých setkáních. Výroky tohoto časopisu jsou pro každého člena naprosto závazné. O autentický výklad bible se postaral Russel v jím sepsané knize *Studii o Písmu*, která vyšla v sedmi svazcích. Russel si hodnověrnost výkladu

nárokuje ve *Strážné věži*, která vyšla 15. 9. 1910: „*Nejen že zjišťujeme, že lidé nemohou pochopit boží plán studiem pouhé bible, ale zjišťujeme také, že když někdo odloží Studie o Písmu, dokonce i když je už používal, i když se s nimi již seznámil, i když je už deset let četl - jestliže je odloží, ignoruje je a zabývá se pouze bibli, i když už rozuměl bibli po deset let, naše zkušenost ukazuje, že se za dva roky octne v temnotě. Na druhé straně, kdyby četl Studie o Písmu s jejich odkazy a nečetl ani stránku bible jako takové, byl by po dvou letech ve světle, protože by měl světlo Písma.*“

Jediný pramen pravého poznání pro celý svět se tedy vylévá z brooklynského ústředí. Musíme se ptát, jak je tento jediný zdroj pravdy spolehlivý? Jen bych zmínil jejich několikrát změněný konec světa: poprvé byl ohlášen ústředím na rok 1914. Když se nic nestalo, byl datum přepočten na rok 1915, pak na rok 1925, až pak poslední datum bylo stanoveno na rok 1975. Když konec světa nenastal, ústředí vymyslelo nějaký „logický“ důvod, proč se tak nestalo. Nikdy však nedošlo k omylu ústředí. To je totiž neomylný a jediný kanál pravdy pro celý svět.

Poslední věc, kterou bych chtěl zmínit, je jejich silný důraz na vylučnost, což jen potvrzuje jejich zařazení mezi sekty. Dle svědků Ježíš Kristus neumírá na kříži. Kříž je podle nich pohanský symbol falického uctívání (uctívání pohlavního údu), tím si připravují cestu, aby byly odvrženy ostatní církve, které používají tento symbol. Pak už nebrání se připojit ke svědkům, kteří mají správný výklad a pochopení Božích pravd. Nemluvě o tom, že Ježíš Kristus není pro ně Boží Syn, nýbrž anděl poslaný Bohem, aby zvěstoval lidem pravé učení. Nebudu se již více rozepisovat o dalších zvláštích, které lze v jejich učení nalézt, jelikož jich tam je dost.

Na druhou část otázky bych odpověděl takto: neztrácejte s nimi zbytečně čas, neboť je nepřesvědčíte, spíše oni vás. Neopovrhujte těmito lidmi, jelikož jsou také děti Boží, i když v područí sekty, avšak modlete se za ně, mějte je rádi tak, jak je miluje Bůh. Že tato sekta nemá nic společného s Božím dílem, dosvědčují i exorcisté, kteří pak musí tyto lidi rozvazovat z působení zlých duchů spojených s touto organizací.

O. Roman

Tak nám padla vláda...

... jsem si řekl podobně jako paní Müllerová ve Švejkovi, když prohlásila, že „(...) nám zabili Ferdinanda (...)“. Pád vlády je jistě nepřijemný a doufejme, že nebude mít podobné následky jako ten sarajevský.

V našem farním časopise se politikou nezabýváme, ale téma tohoto zamyšlení mě napadlo ve chvíli, když jsem si na internetu přečetl, že „S vládou má padnout i vyrovnaní s církvemi“. To si asi mnohé proticírkevně laděné kruhy opět oddychly. Zase se podařilo oddálit jeden z aktů spravedlnosti.

Ani bych se nad tím nepozastavoval, ale v příslušných článcích mě zaujaly dvě věci:

1) „Podle Sobotky (ČSSD) komise nenalezla shodu ani v tom, zda je v tuto chvíli užitečné, aby stát svěřil církvi peníze, aniž by bylo zřetelné, co se s nimi stane“.

Podle této formulace je Církev považovaná za nějaký nesvéprávný subjekt, u kterého je třeba dobře zvážit, zda mu svěřit nějaké peníze, aby je „neprošustroval.“ Z perspektivy dvoutisícileté historie Církve, během níž se tato úctyhodná instituce projevila vždy jako dobrý hospodář, je to přinejmenším směšné. A ještě bych se zde pozastavil nad formulací „aby stát svěřil církvi peníze...“ – tedy ne „vrátil“, ale svěřil, něco, co vlastně Církvi nepatří, ale co by mohla (snad i dočasně?) využívat ve svůj prospěch, ale ve skutečnosti tyto prostředky by stále jakoby patřily státu.

2) „Církev chce odškodnit komunisté i Tlustý, ale neví jak.“ (to je název jiného článku)

No ano, je to veliký problém jak „spravedlivě“ odškodnit někoho, na kom byla spáchaná velká křivda, ale přitom nepopudit proti sobě své příznivce, voliče, dokázat vrátit co nejmenší část, aby to ještě vypadalo jako spravedlivé, ale „moc to nestálo a nebolelo“.

Milí čtenáři, o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi už bylo řečeno hodně slov, byly popsány stohy papírů, o tomto „problému“ se diskutovalo a diskutuje a hádá se na nejrůznějších místech (Hrad, Parlament, hospody, různá pracoviště apod.) Církev ve svých dějinách již mnohokrát dokázala, že dovede ustát nejrůznější nespravedlnosti a příkoří. Kolikrát už různí panovníci, revolucionáři, různé vlády a režimy si ucpávali a doplňovali svoje prázdné kapsy likvidací klášterů, vyvlastňováním církevní půdy, zabavováním vzácných liturgických předmětů... Věřím, že se s tím Církev vyrovná i nyní, spravedlivé vrácení ukradeného by však

(pokračování na str. 5)

Wikend dla seniorów w Czeskim Cieszynie

*„Bo gdzież jest większy Pan i król i władca?
Gdzież moc Ci równa i równa potęga?
Tyś Boże ziarnem i kłosem i listkiem.
Wszystko jest z Ciebie i Ty jesteś Wszystkiem!...
... Lecz kto Opiece Twej odda się szczerze,
tego Twa łaska od złego ustrzeże.
Bo czyjaż dobroć Twych bezmiarów sięga?”*

J. Kasprowicz „Moja pieśń wieczorna”

Główna koordynatorka ruchu „La vie Montante” oraz pracownica „Centrum pro rodzinę i socjalną opiekę” ostrawsko-opawskiej diecezji p. mgr Marie Tvrđá jest znana z organizowania udanych spotkań weekendowych dla seniorów. Jedno z takich spotkań odbyło się w terminie od 27.2. do 1.3. w Rekolekcyjnym Domu w Czeskim Cieszynie. Jak zawsze, program był bardzo ciekawy i dobrze przygotowany. Nie zabrakło nawet przechadzki do Cieszyna i zwiedzanie kościoła pw. Marii Magdaleny. Oprócz udziału w Mszy Św., którą celebrował P. Mgr. Jan Adamík z parafii czeskokieszyńskiej, odmawianiu Różańca i Koronki do Miłosierdzia, wspólnych modlitw porannych i wieczornych oraz Adoracji przed Najświętszym Sakramentem, można było poznać różne metody trenowania pamięci i przygotować mały upominek.

Gościem spotkania była p. mgr Stanisława Gazurowa ThDr z Jabłonkowa z wykładem na temat „Wyzwa k mravní obnově společenství”. Ponieważ temat jest tak bardzo aktualny

* * *

Tak nám padla vláda...

(pokračování ze str. 4)

naplnění poslání Církve v mnohém ulehčilo a pomohlo všem lidem bez rozdílu, vždyť do škol financovaných církvemi chodí nejen děti z věřících rodin, služby církevních charitních zařízení využívají věřící i nevěřící, historické církevní budovy, kostely a chrámy neslouží pouze k náboženským účelům, ale navštěvují je turisté, kteří tak plní rovněž státní a obecní kasu.

Tuto svou krátkou úvahu bych ukončil známým úslovím: „Šakali vyjí a karavana kráčí dál” – dál kráčí a bude kráčet i Církev a plnit své poslání, ke kterému ji Ježíš povolal – hlásat Boží slovo, udílet svátosti, modlit se k posvěcování světa.

Stanisław Janczyk

w dniu dzisiejszym, warto przytoczyć parę fragmentów: „...V současné době nespokojenost lidí je silným signálem toho, že získaná svoboda vnější není automaticky zárukou dosažení svobody vnitřní. Problém využití svobody je spojen také s ohrožením důstojnosti člověka a jeho života. Z jedné strany člověk se raduje z vymožeností současné civilizace. Z druhé strany člověk neví, co má se sebou udělat, neumí naplnit prostor vlastní svobody, neumí vybírat. Současný svět je pro něho chaotický a neprůzračný. Následky takového jednání můžeme dnes potkat v násilí, drogové závislosti, nenávisti, krizi autority apod. Papež Jan Pavel II. charakterizuje oslabení vnímavosti na Boha a člověka jako jádro dramatu, které prožívá současný člověk. Vyloučení vztahu s Bohem má za následek tak hluboké znetvoření chápání člověka, že neocenitelný dar, jakým je lidský život, dovede být přes něho chápán jedině v kategoriích „předmětu“, podřízeného bez váhání jeho vůli a otevřeného na manipulaci. ... Ztráta úcty stvoření ke Stvořiteli je proto ztrátou úcty vůči bližnímu a sobě samému. Jednání člověka bez vztahu k Bohu má za následek, že člověk si tvoří sám pro sebe normy, nebo je tvoří také pro druhé, neboť má svoji pravdu a v „Boží“ pravdě vidí omezení člověka. Neúcta k lidskému životu od početí, po přirozenou smrt je výmluvným příkladem toho, jak člověk nejen že je zbaven vztahu k Bohu, ale jak si člověk chce „hrát“ na Boha ... Léč na společné zlo je velmi jednoduchý a jeho přijetí se stává výzvou také k naší radosti. Papež Pius XI. důrazně kdysi připomenul, že není jiný lék na stále se prohlubující zlo současného světa, jak jenom návrat ke Kristu a k Jeho příkázáním. Čeho je třeba naučit současného člověka, aby neztratil sebe sama? Odpověď zní: důvěrné rozmluvy s Bohem. Pro potvrzení těchto slov zacituji Papeže Benedikta XVI., který píše takto: Konflikt s Bohem je začátkem všech neštěstí pro člověka, jeho ukončení je základní podmínkou pokoje ve světě. Jenom člověk smířen s Bohem může se smířit a žít v harmonii se samým sebou, a zavést pokoj ve svém okolí i na celém světě. Proto s obnovou života společnosti nelze začínat jinde, jak nejdříve u sebe a ve své rodině. Aby se to

mohlo urychlit, Svätý Otec doporučuje Růžencem, jako obrovské nářadí, které nutí démony k útěku a pomáhá nabývat ctnosti a dosáhnout míru mezi lidmi. Panna Marie je pomocnicí v duchovní obnově člověka i národa. ... Tvořme proto co nejpevnější struktury odpovědnosti, lásky, dobra, pokoje, porozumění a spravedlnosti. Odvážně naplňujeme prostor svobody smysluplnými a hodnotnými věcmi, aktivitami nebo službou ve prospěch společného dobra. Žijme tak, aby náš život byl radostným svědectvím o Bohu a jeho Synu Ježíši Kristu. Nebojme se přemáhat zlo dobrem. Kéž by morální obnova naší společnosti mohla se stát hlavním zdrojem tvoření kultury života a zastavením kultury smrti.”

Každý náš den podobný jest jeden do druhého, často v pospiechu, nawet bez porannej modlitwy. Czujemy pewność siebie, bo mamy pracę, mamy jakieś osiągnięcia i własne projekty. Przystajemy odczuwać, że Bóg pragnie działać przez nas, by zmieniać innych. Wierzący nie ma czasu, duchowny nie ma czasu, nikt nie ma czasu. Każdy dokądś biegnie, ale sam nie wie dokąd, ani po co. Człowiek nie otrzymuje już listów pisaných ręką od serca, lecz otrzymuje SMS-y. Pęd życia oddala nas od siebie, a człowiek pragnie obecności drugiej osoby. Każde spotkanie ubogaca człowieka, uświadamia mu, że nie jest sam i że nie jest zapomniany. Człowiek nie znajduje czasu na modlitwę, przez którą uzyskuje błogosławieństwo dla swojej pracy, dla rodziny, dla swoich cierpień i na każdy dzień swojego życia. Bez Jezusa człowiek w swoim życiu nie znajdzie ani pokoju, ani spokoju. A właśnie takie spotkania rekolekcyjne, kiedy pozostawiamy swoje kłopoty dnia codziennego i przenosimy się chociaż na krótki okres do miejsca, gdzie jesteśmy we wspólnocie, która tak jak my pragnie ten czas poświęcić modlitwie, pogłębieniu swej wiary i odnawianiu drogi do Boga, jest bardzo potrzebny nie tylko seniorom. Dziękujemy p. mgr Marii Tvrđej za zorganizowanie, przygotowanie i wspólne przeżywanie tych pięknych chwil. Warto być uczestnikiem takich akcji.

Irena Szymonikowa

BIBLICKÝ KVIZ

Najdi je, začínají na „N“!

Hledej slova a názvy, které začínají písmenem N.
U některé odpovědi možná objevíte ještě další možnost.

1. Ježíšův učedník z Kány Galilejské, kterého k Ježíšovi přivedl Filip. (Jan 1,48)
2. Hora, ze které Mojžíš pohlédl na zaslíbenou zemi a kde také zemřel. (5 Moj 32,49; 34,1-5)
3. Člen židovské rady, který sympatizoval s Ježíšem a nakonec ho spolu s Josefem z Arimatie pohřbil. (Jan 3,1.2; 19,38-40)
4. Babylónský král, který dobyl Jeruzalém a část jeho obyvatel odvedl do zajetí. (Dan 1,1 nn)
5. Prorok, který obvinil krále Davida z hříchu. (2 Sam 12,1.7-10)
6. Město v Galileji, kde chudé vdově zemřel syn a Ježíš ho vzkřísil. (Luk 7,11 – 17)
7. Město, kde Ježíš prožil své dětství a mládí. (Luk 2,51; 4,16)
8. Číšník perského krále, pod jehož vedením byly za 52 dní obnoveny jeruzalémské hradby. (Neh 2,1 nn)
9. Vynikající lovec a zakladatel řady měst, kromě jiných i Babylóna. (1 Moj 10,8-10)
10. Vdova po Elímelekově, která prosila své snachy, aby ji nazývali Mara, tj. Trpká (Rút 1,20)
11. Malomocný hejtman syrského vojska. (2 Král 5. kap.)
12. Město, které měl Jonáš varovat před zkázou. (Jon 1,2; 3,3)
13. Název slibu, který zavazoval k odmítní vína a stříhání vlasů i vousů. (4 Moj 6,1 -5)
14. Prorok, jehož starozákonní kniha přináší Boží proroctví o pádu Asyrské říše a zničení města Ninive.
15. Co napekli Izraelci z těsta, které s sebou nesli při útěku z Egypta? (2 Moj 12,39)
16. Jaký olej Marie vylila na Ježíšovu hlavu při večeři v Simonově domě? (Mar 14,3)
17. Čím byl potrestán Zachariáš, protože neuvěřil tomu, co mu řekl anděl? (Luk 1,18-22)
18. Apoštol Pavel uvádí tři významné ctnosti. Která je vedle lásky a víry ta třetí? (1 Koř 13,13)
19. Jméno muže, který zachránil největší množství zvířat. (1 Moj 7. kap.)
20. Příčina touhy dotknout se Ježíše. (Mar 5,23-24)

Msza Wielkanocna

W niedzielę 26 kwietnia 2009 będzie śpiewał w naszym kościele mieszany chór Przełęcz z Mostów kolo Jablonkowa. Chór był założony w roku 1954 i liczy 35 śpiewaków. Jest zespołem amatorskim przy miejscowym kole PZKO. Repertuar tworzą pieśni ludowe, sakralne, artystyczne i kolędy. Dyrygentem i kierownikiem artystycznym zespołu jest p. Halina Niedoba. Chór będzie śpiewał podczas mszy świętej o godz. 10:00. Usłyszymy „Mszę Wielkanocną” kompozytora Stanisława Bogunia. Mszę Wielkanocną ma chór w repertuarze od roku 1994. Śpiewał ją w naszych miejscowych kościołach w Mostach k. Jablonkowa, Jablonkowie, Wendryni, Czeskim Cieszynie, Koniakowie, Jaworzynce a także pod Wiedniem na Kalhenbergu. W Warszawie w kościele Świętego Krzyża uczestniczył zespół z „Mszą Wielkanocną” w radiowej transmisji mszy świętej. W partiach solowych wystąpi Tařána Lasotová a Władysław Czepiec, na skrzypcach będzie grała Krystyna Kowalczyk a na organach Erwin Mucha.

Milujte se!

Takto se nazývá časopis, který již třetím rokem vychází v naší republice. Jeho trochu kontroverzní název je inspirován biblickým textem: „*Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás*” (Jan 15,12). Název časopisu, který je v naší zprofanované společnosti trochu problematický pro svou význačnost, nic neubírá na kvalitě samotného obsahu. Nebojím se říci, že je to v současné době nejkvalitnější katolický časopis, který u nás vychází. Na 60 stránkách najdete spoustu zajímavých článků: o životě nějaké osobnosti církve, svědectví z života křesťanů, témata týkající se rodinného života, duchovní zamyšlení, z života mladých lidí a církve. Časopis je schopen oslovit všechny věkové kategorie: mladé, dospělé, ale i starší věkem, tím se stává jedinečným. Nehledě na to, že i člověk vyžadující jistou teologickou či spirituální hloubku si v něm najde něco k přečtení. Co je škoda, že „prozatím” vychází jen 4x do roka. Já osobně jsem z tohoto časopisu velmi nadšen, a budu rád, když takovýchto časopisů, jako je časopis *Milujte se!*, bude přibývat. Mohu jen vřele doporučit.

Kaplan

Lze jej objednat na adrese: Římskokatolická farnost Vranov nad Dyjí, Náměstí 20, 671 03, e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se. Náklady na výrobu a distribuci jednoho výtisku, které činí přibližně 20 Kč, jsou hrazeny výhradně z darů čtenářů.

Poselství chrámového okna

Když staří umělci zdobili oltáře, vitráže i stěny kostelů nádhernými malbami, říkalo se, že je to „biblí chudých - biblia pauperum“. Před vynalezením knihtisku vlastnit Písmo svaté bylo opravdu velkou vzácností, ale také nebylo moc těch, kdo by uměli číst, dokonce i na panovníckých dvorech nebyla gramotnost tak zcela obvyklá. Avšak možná právě proto, byli tito lidé citlivější a vnímavější na výtvarné projevy a dokázali z těchto maleb „vyčíst“ mnohé teologické pravdy, které Bůh skryl před moudrými tohoto světa. Pro dnešní lidi je výzdoba kostelů často projevem přepychu, rozmařilosti a bohatství Církve, ale kdybychom toto vše odstranili byl by svět lepší, Církev bez chyby, člověk méně hříšný?

Vzpomínám si teď na jeden příběh, který mi kdysi vyprávěla moje maminka a ona ho slyšela zase od své maminky, mé babičky. Jednou do malého městečka přijel cirkus a jeden z artistů vešel do místního kostela, postavil zde hrazdu a začal cvičit - veletoče, přemety, ... Někteří ze zbožných farníků se nad jeho počínáním začali pohoršovat. On jim však odvětil: „Neumím se modlit, ale miluji svého Hospodina a chci mu darovat to nejlepší a vlastně jedině co mám a co umím.“ Takže i tímto způsobem můžeme pohlížet na pozlacené oltáře a sochy, zlaté liturgické

předměty - Církev vždy chtěla Bohu dávat to nejlepší.

Tak je tomu i v naší farnosti. Mám teď na mysli naše nové vitráže v chrámových oknech, ze kterých na nás shlížejí světci a světice - příklady naší křesťanské víry. Při pohledu na ně vždy žasnu v jaké úžasné zkratce (např. barvou, malým detailem, atributem daného světce) dokázal umělec vyjádřit a na tak malém prostoru obsáhnout to nejdůležitější a nejcharakterističtější ze života těchto velikých lidí.

Nejraději se ale dívám na nejmenší z těchto oken, které zobrazuje však jedno z největších tajemství - mystérium Nejsvětější Trojice. Tři božské osoby jsou zde zobrazeny vlastně dvakrát - jednou společně jako tři strany jednoho trojúhelníku a dále každá zvlášť v symbolech, kterými jsou tradičně zobrazovány - oko Boží (Otcovy) prozřetelnosti, Kristův kříž a Duch Svátý v podobě bílé holubice sestupující z oblohy. Tyto symboly jsou umístěny v jedné přímce - vždyť je to jeden jediný Bůh. Bůh vševědoucí, který svým okem obsáhne celý svět, na kříži už nevidíme žádné tělo, ale visí tam plátna, o kterých se zmiňuje evangelista, když popisuje prázdný Kristův hrob, tedy kříž a prázdný hrob - ukřizování a slavné zmrtvýchvstání, vykoupení a spasení. Stejně jako na jiných vitrážích vidíme v pozadí

barevné pruhy, ve kterých já spatřuji symbol různých cest vedoucích směrem k Bohu, ale také cest, které vedou směrem dolů - od Boha k člověku anebo, a to by bylo velice smutné - shora dolů, z výšin do propasti. Je tam i ten centrální, žlutý (zlatý) pruh, ve kterém bych viděl tu přímou, nejlepší cestu.

Velice výmluvné je barevné provedení vitráže. Spodní část je chaotická, temná, ponurá - hnědá, fialová, rudá, černá..., horní část je uspořádaná, prosvětlená - bílá, žlutá, blankytně modrá... Snad je tímto symbolizováno nebe a země, svět duchovní a pozemský, vítězná Církev oslavená a putující Církev trpící... Při pohledu na tu spodní, temnou část okna mi vždy vyvstanou v mysli, nevím proč, slova 130. žalmu: „De profundis clamavi ad Te Domine - Z hlubin volám k Tobě, Pane“. A ještě jedno - vitráže mají ještě jednu vlastnost - jinak se jeví v záři poledního slunce, jinak za podvečerního soumraku či v podmráčeném počasí.

Samozřejmě nikomu nechci vnucovat svůj pohled, spíše jsem se chtěl podělit o to, jak to vidím a cítím já. Pokud někdo z vás vyčte z tohoto obrazu ještě něco dalšího, budu rád, když se podělíte o svoji zkušenost vy se mnou.

Stanislaw Janczyk

Cestovní kancelář PALOMINO, Irena HENDRYCHOVÁ
Mochovská 38, 198 00, Praha 9 Tel.: 2L81 866 123, Fax: 281 867 503
E-mail: palomino@volny.cz, http://www.palomino.cz

MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA

Poutní zájezd za účasti Mgr. Adama Ruckého biskupského vikáře

Program: 29. 8. 2009

1. den - odjezd v ranních hodinách, průjezd Německem, noční jízda
2. den - **Costa Brava** – ubytování v hotelu, možnost koupání, večeře, nocleh
3. den - **Barcelona** – katedrála sv. Eulálie, chrám sv. Rodiny mistra A. Gaudiho, osobní volno, noční jízda
4. den - **Toledo** – jedno z nejstarších španělských měst, prohlídka historické části města, nespočetné památky všech dob a slohů si podmaní srdce každého návštěvníka, katedrála Panny Marie, chrám sv. Tomáše, klášter sv. Janů Králů, kostel P. Marie Bílé, muzeum El. Greca, večeře, nocleh
5. den - **Guadalupe** – po snídani prohlídka poutního místa, klášter uchovává sochu nejvýznamnější milostné Madony ve Španělsku, vedle Madony montserratské, večer dojezd do Tatiny, večeře, nocleh
6. den - **Fatima** – po snídani, prohlídka nejvýznamnějšího poutního místa Portugalska, návštěva domu pasáček, Křížová cesta, po večeři účast na modlitbě Růžence, nocleh
7. den - **Fatima** – po snídani, odjezd do Compostely, večeře, nocleh
8. den - **Santiago de Compostela** – po snídani prohlídka starobylého poutního místa, katedrála s ostatky apoštola Jakuba Staršího, noční jízda
9. den - **Lurdy** – návštěva koupeli, Křížová cesta, prohlídka míst spjatých s životem sv. Bernadety, po večeři účast na modlitbě růžence, světelný průvod, nocleh
10. den - **Lurdy** – snídaně, dopoledne účast na mezinárodní mši svaté v podzemní bazilice Pia X., volný program, po večeři účast na modlitbě růžence, světelný průvod, noční jízda
11. den - **La Salette** – mariánské poutní místo v savojských Alpách, mše svatá, Křížová cesta, noční jízda
12. den - příjezd do ČR v odpoledních hodinách

Cena zahrnuje: doprava klimatizovaným lůžkovým autobusem, 6x ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích včetně polopenze, kompletní pojištění, služby průvodce

CENA: 11.900,-Kč

OD 29. 8. 2009 – 10. 9. 2009

Úmysly Apoštolátu modlitby – duben 2009 Denní modlitba Apoštolátu

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch Svátý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mne silou ke svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svátý otec a naši biskupové na tento měsíc, aby...

1. Všeobecný úmysl: (Zemědělci a hlad světa)
Aby Pán požehnal dílo zemědělců hojnou žní a učinil srdce lidí v bohatších zemích citlivějšími k problému hladu ve světě.

2. Misijní úmysl: (Za křesťany jako znamení naděje pro chudé)

Aby křesťané, kteří působí v oblastech, kde jsou životní podmínky chudých, slabých, žen a dětí nejtragičtější, byli znamením naděje díky svému odvážnému svědectví evangelium solidarity a lásky.

3. Národní úmysl: (Velikonoční svědectví)

Aby víra ve vzkříšení a velikonoční radost pronikla celý náš život a my se stali živými svědky evangelia.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Nedělní a sváteční liturgie v dubnu

Květná neděle (5.4.)

1. čtení: Iz 50,4-7; 2. čtení: Flp 2,6-11; Evangelium: Mk 14,1-15,47

Žalm: odp. Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Ref. Bože můj, Bože, czemuś mnie opuścił?

Zelený čtvrtek (9.4.)

1. čtení: Ex 12,1-8.11-14; 2. čtení: 1 Kor 11,23-26; Evangelium: Jan 13,1-15

Psalm: ref. Kielich przymierza, to Krew Zbawiciela.

Velký pátek (10.4.)

1. čtení: Iz 52,13-53,12; 2. čtení: Žid 4,14-16; 5,7-9; Evangelium: Jan 18,1-19,42

Žalm: odp. Otče, do tvých rukou poručím ducha svého.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (12.4.)

1. čtení: Sk 10,34a.37-43; 2. čtení: Kol 3,1-4; Evangelium: Jan 20,1-9; při večerní mši Lk 24,13-35

Žalm: odp. Toto jed den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho.

Ref. W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy.

2. neděle velikonoční (19.04.)

1. čtení: Sk 4,32-35; 2. čtení: 1 Jan 5,1-6; Evangelium: Jan 20,19-31

Žalm: odp. Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Ref. Dziękuję Panu, bo jest miłosierny.

3. neděle velikonoční (26.4.)

1. čtení: Sk 3,13-15.17-19; 2. čtení: 1 Jan 2,1-5a; Evangelium: Lk 24,35-48

Žalm: odp. Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Ref. Wznieś ponad nami światłość Twoją, Panie.

4. neděle velikonoční (3.5.)

1. čtení: Sk 4,8.12; 2. čtení: 1 Jan 3,1-2; Evangelium: Jan 10,11-18

Žalm: odp. Kámen, který stavitel zavrhl, stal se kvádrem nárožním.

Ref. Kamień wzgardzony stał się fundamentem.

5. neděle velikonoční (10.5.)

1. čtení: Sk 9,26-31; 2. čtení: 1 Jan 3,18-24; Evangelium: Jan 15,1-8

Žalm: odp. Budu tě chválit, Hospodine, ve velkém shromáždění.

Ref. Będę Cię chwalił w wielkim zgromadzeniu.

**Příští číslo MOSTU
vyjde 3. května 2009.
Příspěvky můžete zasílat
do 22.4.2009.**

Pořad bohoslužeb v dubnu

▪ **Neděle 19.4.2009** - 2. neděle velikonoční (neděle Božího milosrdenství); 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky. Výroční den zvolení papeže Benedikta XVI.

▪ **Čtvrtek 23.4.2009** - svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka.

▪ **Sobota 25.4.2009** - svátek sv. Marka, evangelisty.

▪ **Neděle 26.4.2009** - 3. neděle velikonoční, 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.

▪ **Středa 29.4.2009** - svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy.

▪ **Pátek 1.5.2009** - první pátek v měsíci.

▪ **Neděle 3.5.2009** - 4. neděle velikonoční; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.

▪ **Neděle 10.5.2009** - 5. neděle velikonoční; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.

▪ Po celou postní dobu se koná každý pátek v 16.30 a neděli v 16.20 pobožnost Křížové cesty v tom jazyce, v jakém je sloužena nedělní večerní mše svatá. Ve stejném jazyce je i večerní páteční mše svatá, ranní mše svatá je pak v jazyce opačném.

▪ Každou postní neděli po mši svaté v 8.00 zpíváme „Gorzkie żale czyli rozpamiętywanie Męki Pańskiej“.

▪ Ve velikonočním oktávu probíhá novena k Božímu milosrdenství s modlitbou Korunky k Božímu milosrdenství - v neděli při adoraci Nejsvětější Svátosti Oltářní v 16.30 a ve všední dny bezprostředně před večerní mší svatou od 16.50.

▪ Každou neděli (mimo dobu postní) půl hodiny před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a svátostné požehnání.

▪ Poslední neděle v měsíci (mimo dobu postní) - Mariánské večeradlo.

▪ V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu, pátek - ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu - ranní polsky, večerní česky. Pozor na páteční mše svaté v době postní - večerní mše svatá je ve stejném jazyce jako pobožnost Křížové cesty, ranní pak v opačném jazyce.

▪ Každý pátek (mimo dobu postní) od 16.00 a každý první pátek po ranní mši svaté výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní.

▪ Každý pátek vyjma prvního pátku a mimo dobu postní je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní s modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství.

▪ První pátek v měsíci - litanie a zasvěcení Božskému Srdci Ježíšovu.

▪ Každý poslední pátek v měsíci v průběhu celého školního roku se modlíme za děti, mládež, žáky, studenty, katechety, učitele a vychovatele při večerní adoraci Nejsvětější Svátosti Oltářní od 16.00 hodin (mimo dobu postní).

▪ Mše svatá v Domově důchodců na Sosně je každý pátek v 15.30. Půl hodiny před začátkem mše svaté je možno přistoupit ke svátosti smíření.

▪ Mše svatá v Nemocnici Sosna je sloužena každou sobotu v 15.30. Před mší sv. příležitost ke svátosti smíření.

Redakce neručí za jazykový sled jednotlivých mší sv. Sledujte vývěsku v kostele!

* * *

Svatý týden a Velikonoce

▪ **Květná neděle 05.04.2009**, svěcení palm a průvod na památku slavného vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.

▪ Pondělí, úterý a středa Svatého týdne - mše svaté jako obvykle.

▪ **Zelený čtvrtek 09.04.2009**; ráno mše svatá není, 17.00 polsky, adorace v Getsemanské zahradě do 21.00.

▪ **Velký pátek 10.04.2009**, den přísného půstu od masa a půstu újmy; kostel bude otevřený od 14.00, v 16.00 pobožnost Křížové cesty a bezprostředně po ní začnou velkopáteční obřady, začíná novena k Božímu milosrdenství, vše bude česky. Celonoční adorace u Božího hrobu.

▪ **Bílá sobota 11.04.2009**, aliturgický den, adorace u Božího hrobu do 17.30, kdy se pomodlíme Korunku k Božímu milosrdenství. Svěcení pokrmů v 10.00 a 14.00,

▪ **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - Boží hod velikonoční 12.04.2009** Velikonoční vigilie začíná v 4.30; mše svatá v 6.30 není, 8.00 a 17.00 česky, 10.00 polsky. V 16.30 adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a modlitba Korunky k Božímu milosrdenství.

▪ **Pondělí v oktávu velikonočním 13.04.2009**, 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky. V 16.30 adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a modlitba Korunky k Božímu milosrdenství.

most

Vydává Římskokatolický farní úřad v Třinci pro svou vlastní potřebu. Redakci tvoří: Stanislav Janczyk, Hana a Evžen Workovi, Iveta a Marian Kozokovi • e-mail: most@seznam.cz • Internetová adresa: <http://sweb.cz/most> • Vychází na počátku měsíce. Registrační značka MK ČR E 14453. K dostání v prostorách farního kostela. Grafická úprava a tisk: T-PRINT, s.r.o., Třinec